

iStockphoto

Een alliantie tussen Arabische landen en Europa

Een nauwkeurige en ongebruikelijke voorspelling voor de meest onstabiele regio in de wereld.

- De Trompet Redactie
- [23-06-2022](#)

Het is het meest onstabiele gebied op aarde. Een smeltkroes van gepassioneerde volken, gewelddadige vetes, hardnekkige modderpoelen, religieus dogmatisme, voortdurend bloedvergieten en oorlog. Sterke mannen vallen er om, regeringen vallen er om en vredesinspanningen gaan er iedere keer weer in vlammen op.

Het vormt eveneens aantoonbaar het *strategisch meest belangrijke* onroerend goed van de planeet. Het kruispunt van drie continenten – Afrika, Europa en Azië – wordt doorkruist door cruciale zee- en landhandelsroutes. Onder de bodem en het zand bevat het ook enkele van de meest waardevolle hulpbronnen van de planeet.

Hierdoor heeft het meer veroveringen doorstaan dan elders op aarde. Assyriërs, Babyloniërs, Perzen, Grieken, Romeinen, Arabieren, Turken, Fransen, Britten, Russen en Amerikanen hebben allemaal geprobeerd de regio ronduit te domineren of er enorme macht over uit te oefenen.

Dit is het Midden-Oosten.

Het historisch drama dat deze regio doordrenkt gaat door tot in onze tijd – inclusief de concurrerende ambities om te domineren, door krachten van zowel binnen als buiten de regio.

Waar zal deze strijd om dominantie nu toe leiden? Ondanks het onstabiele karakter van het Midden-Oosten maakt de *Trompet* een aantal verrassend nauwkeurige en opvallend ongebruikelijke voorspellingen voor deze regio.

Een daarvan is dat, terwijl verschillende machten zich verdringen om het Midden-Oosten te regeren, er een alliantie zal ontstaan tussen een selecte groep Arabische landen, en een prominente macht in Europa zal zich daarbij aansluiten.

De belangrijkste spelers

In de loop van duizenden jaren zullen de namen en de volken wellicht zijn veranderd, maar de krachten die in het Midden-Oosten een rol spelen zijn tegenwoordig min of meer dezelfde als die in het verleden.

De eerste is Iran, dat tot aan 1935 bekend stond als Perzië. De Perzen bezetten dezelfde bergachtige regio aan de oostelijke rand van het Midden-Oosten en speelden voortdurend een belangrijke rol in dat gebied. Er waren tijden dat zij de totale controle over het gebied hadden, zoals tijdens het Achaemenidische rijk (553-330 v.Chr.), het Parthische rijk (247 v. Chr. – 224 na Chr.) en het Sassanidische rijk (224 – 651 na Chr.). Zelfs wanneer ze zich niet in een imperium-modus bevonden, waren de Perzen op zijn minst een grote regionale macht.

De tweede macht komt van het schiereiland Anatolië. Deze geografische locatie is zo cruciaal dat de macht die het bestuurt een grote invloed over het Midden-Oosten uitoefent. Uit Anatolië kwam het langdurige rijk van de Byzantijnen (330 – 1453

na Chr.) en de Ottomaanse Turken (1299 – 1922 na Chr.). Tegenwoordig wordt het schiereiland geregeerd door Turkije, de natiestaat die is overgebleven van het Ottomaanse rijk.

De derde belangrijke macht is een volkerengroep: de Arabieren. Arabische veroveringen begonnen in de zevende eeuw na Chr. met de stichter van de Islam, Mohammed. Hij verenigde het Arabische schiereiland onder zijn bestuur en zijn religie. Na zijn dood in 632 braken de Arabische legers zich van het schiereiland af en het Arabische volk verzamelde een groot rijk dat zich uitstreckte van India tot helemaal in Spanje.

Nog indrukwekkender dan de territoriale verworvenheden van de Arabieren, waren hun culturele veroveringen. In bijna alle gebieden die zij veroverden lieten de Arabieren een blijvend spoor achter van hun taal, hun Moslimreligie en hun ras. Hun verovering was zo succesvol dat er tegenwoordig 22 Arabische staten zijn die een uitgestrekt geografisch gebied beslaan. Na de Han-Chinezen zijn de Arabieren de op één na grootste etniciteit in de wereld.

De Arabische dynastieën verloren hun controle over het Midden-Oosten in de 1de eeuw, maar een millennium later wordt de regio nog steeds door hun cultuur gedomineerd. De omvangrijke Arabische bevolking van Egypte en de olierijkdom van Saoedi-Arabië geven deze twee Arabische landen zware invloed in het Midden-Oosten, vooral over landen met kleinere Arabische bevolkingsgroepen.

Wereldmachten eisen hun aandeel op

Iran, Turkije en de Arabieren blijven invloed uitoefenen en zich verenigen met wereldmachten om een voorsprong te krijgen in de voortdurende strijd om heerschappij over deze cruciale regio. En die wereldmachten mogen niet genegeerd worden als u wilt begrijpen wat er in het Midden-Oosten gebeurt – en wat er nog gaat gebeuren.

De kaart van het Midden-Oosten die we tegenwoordig kennen werd echter voornamelijk bepaald door wereldmachten buiten de regio. Groot-Brittannië en Frankrijk hebben aan het einde van de Eerste Wereldoorlog het Ottomaanse rijk opgebroken, en invloed en controle uitgeoefend door de regio meer in hun voordeel te veranderen en door het vormen van nieuwe naties zoals Syrië en Irak. Na de Tweede Wereldoorlog waren de Britten en Fransen te economisch uitgeput om hun imperia te kunnen houden, en de regeringen die zij eerder in het Midden-Oosten hadden geïnstalleerd bleven aan de macht.

De wereldmachten vormden eveneens de Joodse natie Israël, die zich uitriep als opgerichte staat en op 14 mei 1948 door de Verenigde Staten werd erkend. Op 15 mei ontplofte de Arabische wereld in een gewapende aanval; met Egypte, Jordanië, Irak, Libanon en Saoedi-Arabië die de nieuwe Joodse staat aanvielen in een poging het te vernietigen. De aanval mislukte.

De regeringen van deze Arabische landen waren onstabiel. Hun falen om Israël te vernietigen leidde ertoe dat het Syrische leger in 1949 het Syrische regime en het Egyptische leger in 1952 het Egyptische regime omverwierpen.

Over het algemeen vielen de regeringen van het Midden-Oosten terug op meer onderdrukkende maatregelen om de controle over hun bevolking te houden. Ook zochten veel van hen allianties met ofwel de Verenigde Staten ofwel Rusland om financiële steun en wapens te ontvangen.

(De izquierda a derecha) Egyptische president Hosni Mubarak, Israëlische premier Benjamin Netanyahu, V.S. president Barack Obama, Palestijnse Autoriteit president Mahmoud Abbas en Koning Abdullah II van Jordanië bezoeken Washington in 2010 om te onderhandelen over vrede. (TIM SLOAN/AFP/Getty Images)

De Amerikaanse grootmacht, met een gevoel van verantwoordelijkheid om stabiliteit in het Midden-Oosten te bewerkstelligen, zag zich gedwongen een balans te vinden tussen het nut allianties aan te gaan met dictators en het streven om democratische idealen en waarden te bevorderen. In veel gevallen kwam het er op neer dat ze druk uitoefenden op deze sterke mannen om meer democratisch te worden en hun reputatie op het gebied van mensenrechten te verbeteren.

Twee presidenten in het bijzonder, Jimmy Carter (1977–1981) en Barack Obama (2009–2017), kozen ervoor bondgenoten richting democratie te duwen. Dit ondermijnde de macht van dictatoriale bondgenoten zoals de Iraanse Shah Mohammed Reza Pahlavi (overgeworpen in 1979), de Egyptische president Hosni Mubarak (omvergeworpen in 2011) en de Libische sterke man Muammar Qadhafi (ook omvergeworpen in 2011). Ironisch genoeg heeft de ondergang van deze regimes geleid tot meer onderdrukkende regeringen, toegenomen terrorisme en meer politieke instabiliteit.

Twee presidenten in het bijzonder, Jimmy Carter en Barack Obama, kozen ervoor bondgenoten richting democratie te duwen. Dit ondermijnde de macht van dictatoriale. Ironisch

genoeg heeft de ondergang van deze regimes geleid tot meer onderdrukkende regeringen, toegenomen terrorisme en meer politieke instabiliteit.

Nadat deze sterke mannen in de Arabische Lente van 2011 ten val kwamen, ontstonden er twee verschillende allianties in het Midden-Oosten. De *Trompet* heeft de eerste alliantie al tientallen jaren voorspeld: de opkomst van Iran als koning van de regio. Maar de *Trompet* heeft eveneens de opkomst voorspeld van een confederatie van Arabische staten in een soort *anti-Iraans bondgenootschap*. Hoewel de Arabische Liga en andere gelijksoortige inspanningen weinig tot geen resultaat hebben geboekt in deze huidige tijd, verwacht de *Trompet* nog steeds dat een Arabische confederatie in de komende tijd enigszins succesvol zal zijn.

Bovendien voorspellen we dat een macht *van buitenaf* zich opvallend genoeg zal aansluiten bij deze coalitie van Arabische landen: niemand minder dan *Duitsland*.

Bijbelse profetie geeft het antwoord

Een profetie in Daniël 11 beschrijft dramatische gebeurtenissen die volgens Daniël plaatsvinden “in de tijd van het einde.” In verzen 40-43 (hsv) staat:

Dan zal in de tijd van het einde de koning van het zuiden hem met de hoorns stoten. En de koning van het noorden zal op hem aanstormen met wagens en met ruiters en met vele schepen. Hij zal de landen binnentrekken, ze overspoelen en erdoorheen trekken. Hij zal het Sieraadland binnentrekken, en vele landen zullen struikelen. Maar deze zijn het die aan zijn hand zullen ontkomen: Edom, Moab en de voornaamsten van de zonen van Ammon. Hij zal zijn hand tegen de landen uitstrekken. Ook voor het land Egypte is er geen ontkomen aan. Hij zal heersen over de verborgen schatten van goud en zilver en al de kostbaarheden van Egypte. De Libiërs en de Cusjieten [Ethiopiërs] zullen in zijn voetstappen treden.

Deze profetie spreekt over een noordelijk machtsblok en een zuidelijk machtsblok die botsen in een dramatische oorlog waarbij meerdere landen betrokken zijn. De koning van het zuiden stoot tegen de koning van het noorden, en als vergelding zal de koning van het noorden de koning van het zuiden veroveren.

Vanuit het Midden-Oosten gezien (waar Daniël dit schreef), is *Europa* in deze eindtijd de grootste macht die in het “noorden” ligt. Andere profetieën in de Bijbel voorspellen een door Duitsland geleide Europese supermacht die in deze zelfde “eindtijd” zal opkomen.

Daniël zegt dat de koning van het zuiden zal *stoten*. Het buitenlandse beleid van Iran is al erg opdringerig en agressief en het is makkelijk verschillende manieren te zien waarop Iran dit stoten tegen Europa kan versterken: door het verwerven van kernwapens; door toenemend terrorisme; door de handel via de Rode Zee af te sluiten; en/of door Jeruzalem in te nemen, een stad die historisch door het katholieke Europa wordt begeerd.

Werknemers laden de eerste brandstof in de door Rusland gebouwde Iraanse Bushehr-kerncentrale in 2010. (IIPA/Getty Images)

De profetie in Daniël legt, samen met een andere profetie in Psalm 83, uit wat er in het Midden-Oosten zal gebeuren nadat Iran aan de macht is gekomen.

Terwijl Daniël de landen laat zien die zich met Iran zullen verenigen, laat de profetie in Psalm 83 een groep landen in het Midden-Oosten zien die geen bondgenootschap met Iran vormt, maar zich tegen hem keert – en dit samen met “de koning van het noorden,” het door Duitsland geleide Europa!

Deze profetie onthult echter een cruciale waarheid: De alliantie is in de eerste plaats en uiteindelijk niet zozeer gericht op het tegengaan van Iran, maar op het *vernietigen van Israël*.

Lees zelf het begin van deze psalm: “Want zie, Uw vijanden tieren, wie U haten, steken hun hoofd omhoog. Zij beramen listig een heimelijke aanslag tegen Uw volk en beraadslagen tegen Uw beschermelingen. Kom, zeiden zij, laten wij hen uitroeien, zodat zij geen volk meer zijn en aan de naam van Israël niet meer gedacht wordt (Psalm 83:3-5). Hier staat duidelijk het vernietigende doel waarvoor de confederatie die in deze profetie wordt beschreven zich verenigt.

De alliantie is in de eerste plaats en uiteindelijk niet zozeer gericht op het tegengaan van Iran, maar op het vernietigen van Israël.

Maar welke landen en volken zullen dit plan uitvoeren? “Want samen hebben zij in hun hart beraadslaagd; dezen hebben een verbond tegen U gesloten: de tenten van *Edom* en de *Ismaëlieten*, *Moab* en de *Hagrieten*, *Gebal*, *Ammon* en *Amalek*, *Filistea* met de bewoners van *Tyrus*. Ook Assyrië heeft zich bij hen aangesloten ...” (verzen 6-9).

Veel van deze oude namen verwijzen naar landen die nog steeds in datzelfde gebied bestaan. *Moab* en *Ammon* verwijzen beide naar Jordanië. De *Filistea* verwijzen naar de ontheemde Palestijnse Arabieren. *Tyrus* is Libanon. *Ismaëlieten* is de profetische term voor de Arabieren uit het huidige Saoedi-Arabië. Andere identiteiten zoals *Assur* en *Edom* kunnen via ander onderzoek bewezen worden. *Edom* is het huidige Turkije. *Assur* verwijst naar Duitsland.

De profetie stelt overduidelijk dat verschillende Arabische landen en volken een ongebruikelijke alliantie met Turkije – dat in wezen een Moslimstaat is geworden – zullen vormen en met, van alle landen, Duitsland!

Hoe kunnen we nu weten dat deze profetie voor onze tijd is, voor de eindtijd? Omdat er in de geschiedenis nooit eerder een dergelijk verbond om Israël aan te vallen of totaal te vernietigen heeft bestaan. Veel bronnen bevestigen dit feit. Met betrekking tot deze Psalm zegt de *Anchor Bible*: “De geschiedenis geeft geen verslag van de nationale crisis die veroorzaakt wordt wanneer de landen genoemd in deze psalm samen een liga vormen om Israël te vernietigen ...” Lange’s Commentary wijst erop dat: “De 10 landen die hier opgesomd worden als verenigd tegen Israël, worden nergens anders genoemd als gelijktijdige vijanden die verbonden zijn met als doel het vernietigen van Israël.”

Andere commentaren voeren hetzelfde punt op. De alliantie die hier beschreven wordt heeft zich nog niet gevormd, omdat dit in feite een profetie is. Ze moet zich nog vormen in de eindtijd, gelijktijdig aan de profetie van Daniël 11!

Daarbij groeit in de huidige nieuwsberichten het bewijs van de vorming van deze alliantie, die deze oude profetie vervult!

Als we dit samenvoegen met andere profetische Bijbelpassages blijkt dat de relatie tussen Turkije en Duitsland specifiek zal bijdragen tot de vernietiging van Israël. De profeet Obadja legde een buitengewone eindtijdprofetie vast over “Edom,” wiens moderne afstammelingen de Turken zijn. Het onthult hoe Turkije met een ontsnappingsroute via land – bijvoorbeeld de bergpas Cilicische Poort – in feite de moderne Israëlieten die proberen te ontsnappen zal verraden en ze zal overleveren aan hun overwinnaars.

Alhoewel de officiële betrekkingen momenteel enigszins “warm” zijn tussen Turkije en Israël, toont dit geprofeteerde verraad aan dat antisemitisme en antipathie voor de Joodse staat (evenals voor Amerika) zal blijven toenemen in Turkije. Naarmate dat land steeds sterker Islamitisch wordt, blijft het anti-amerikanisme en antisemitisme, dat reeds woekert, groeien bij de Turkse media en het Turkse volk. De VS en Israël zijn alleen bereid dit over het hoofd te zien omdat ze wanhopig graag de hulp van Turkije willen behouden. De profetieën in Psalm 83 en Obadja geven echter aan dat hun vertrouwen in Turkije in een ramp zal eindigen.

Duitslands strategische interesse in het Midden-Oosten

Bijbelse profetie beschrijft duidelijk de komende allianties in het Midden-Oosten en met Duitsland. Dat maakt het bijzonder intrigerend om te herkennen hoe Duitslands eigen geopolitieke interesses hen in de richting drijven van samenwerking met deze Soennitische Arabische landen. Wij volgen en rapporteren regelmatig over Berlijn dat steeds sterkere betrekkingen vormt van economische en defensiesamenwerking met deze landen, aangevoerd door zowel Saoedi-Arabië als de Turken.

De afgelopen jaren heeft de Duitse marine zwaar ingezet in de Middellandse Zee om zijn eigen belangen en die van Europa te beschermen tegen wat Winston Churchill “de zachte onderbuik van Europa” noemde. Hun troepenstationering voor de kusten van Libanon en noord Libië en de Hoorn van Afrika, onder auspiciën van de Verenigde Naties, is een cruciale voet tussen de deur gebleken voor de opbouw van toekomstige Duitse aanwezigheid van de Levant tot aan de Golf van Oman.

Koning Abdullah van Saoedi-Arabië bezoekt de Duitse rr kanselier Angela Merkel in 2007.

(ANDREAS RENTZ/Getty Images)

De samenwerking van Berlijn met de Verenigde Arabische Emiraten begon niet lang na de val van de Berlijnse Muur en de hereniging van Duitsland in 1989. Het emiraat van Qatar is sindsdien grootaandeelhouder van Volkswagen geworden, terwijl de Aabar Investment Society van Abu Dhabi investeerde in Daimler, een van Duitslands grootste autoproducenten. De partner van ThyssenKrupp V.A.E., het Abu Dhabi Mar Consortium, is nu grootaandeelhouder van de Nobiskrug

Scheepswerf, dat zich tot voor kort specialiseerde in het produceren van luxe schepen in Rendsburg, Duitsland. Belangrijker is dat Duitsland in 2005 een overeenkomst tekende voor samenwerking op militair gebied met de V.A.E. Deze overeenkomst leidde ertoe dat ThyssenKrupp in 2009 afstand deed van “civiele scheepsproductie om zijn scheepswerven uitsluitend te concentreren op wapenproductie. Het gaat een ‘strategisch partnerschap’ aan met de Abu Dhabi Mar Co. van de V.A.E. Hun overeenkomst verzegelt de militaire alliantie tussen Duitsland en de Emiraten en creëert daarbij misschien de mogelijkheid om Duitse wapenexportregels te omzeilen en een einde te maken aan de inspanningen gericht op het smeden van een Duits/Franse scheepsproductie ...” (German-Foreign-Policy.com, 26 oktober 2009).

Duitsland heeft in Bahrein tientallen jaren de regerende Sunni al-Khalifa clan gesteund om een door Iran geïnspireerde Sjiiitische overname te voorkomen. Duitsland heeft Bahrein voorzien van patrouillevaartuigen vanaf het moment dat het Midden-Oosten werd gedestabiliseerd door de val van de sjah van Iran. Meer recent heeft Duitsland zijn wapenexport naar Bahrein opgevoerd, met name wapens die in het verleden werden gebruikt om een opstand neer te slaan; wapens die gebruikt werden om in 2011, tijdens de Arabische Lente, de overnamepoging op de regering te voorkomen.

De Duitse kanselier Angela Merkel en Turkse premier Recep Tayyip Erdoğan.
(Crédito: ADAM BERRY/Getty Images)

Duitsland heeft eveneens zijn politieke en militaire banden met Qatar, die dateren van 2007, geïntensiveerd. De Duitse regering keurde de verkoop goed van 36 Leopard 2 tanks en 24 bewapende Howitzer 2000 gemotoriseerde artilleriesystemen als eerste levering van zwaar militair materiaal aan het emiraat. En sinds 2008 heeft Saoedi-Arabië een licentie voor het produceren van geweren van de Duitse wapenfabrikant Heckler & Koch. Als gevolg hiervan heeft het leger van Saoedi-Arabië deze wapens sinds 2015 gebruikt, ook in Jemen – wat leidde tot ernstige beroering in Duitsland aangezien het medeplichtig lijkt te zijn aan het verergeren van een aanhoudende burgeroorlog. In 2011 sloten Berlijn en Saoedi-Arabië een multi-miljarden-euro wapendeal waarbij de Saoedi's ermee instemden honderden door Duitsland geproduceerde tanks aan te schaffen.

In 2015 was de sprong in de verkoop aan de Golfstaten zo groot dat veel bezorgde Duitsers het ontslag van de Minister van Economie eisten. Gelekte cijfers gaven aan dat de regering in 2015 een verkoop van \$8.9 miljard had goedgekeurd, tweemaal zoveel als in 2014.

Deze defensie-deals, evenals de versterkte economische banden, laten duidelijk zien dat Duitsland kant heeft gekozen in het Midden-Oosten. Door de Soennitische Arabische landen te steunen werkt Duitsland aan het intomen van een opringerig Iran.

Maar zoals de Psalm 83 profetie laat zien zijn de Duitse defensie-overeenkomsten in het Midden-Oosten meer dan alleen een tegenmaatregel voor Iran. Zijn activiteiten in de regio zijn een voorbereiding op een grote confrontatie met de naties van Israël. Volgens de profetie zal zijn schokkend gewelddadige blitzkrieg-aanval op Iran en zijn bondgenoten alleen dienen als een voorbode voor een nog schokkender en gewelddadiger verraad tegen de moderne afstammelingen van de oude Israëlieten, waaronder de Joodse staat, Amerika en Groot-Brittannië.

Alhoewel Duitslands groeiende macht in het Midden-Oosten de afgelopen jaren steeds duidelijker wordt voor analisten, was de hoofdredacteur van de *Trompet* de eerste die deze trend blootlegde, voordat er nog veel bewijs was van samenspanning met Duitsland. Dat komt omdat zijn analyse gebaseerd was op de profetieën uit Psalm 83, Daniël 11 en andere plaatsen in de Bijbel.

Deze alliantie van staten uit het Midden-Oosten en Duitsland is nog lang niet compleet. Er zijn nog steeds landen in de profetie, zoals Libanon en Syrië, die onder het bewind van Iran vallen. Maar net zoals wij wisten dat de Golfstaten zich voor steun naar Duitsland zouden keren, zo verwachten we ook dat Syrië en Libanon zich uiteindelijk zullen onttrekken aan de invloed van Iran en zich naar Duitsland zullen keren.

Dat is de reden waarom de *Trompet* een op komst zijnde alliantie tussen Arabische landen en Europa in de gaten houdt!